

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 3. Compulerunt Deum peccata & sacrilegæ populi sui murmarationes, vt eos omnes deleret per serpentes ignitos, quos immisit. Quamuis dum ad eum per pœnitentiam recurrent, eis contra morsus remedium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](#)

Non contradicat etenim in omni lege qui ius ad regnum habet. Pater filius est, & quod reddit illum capaces ad illud possidendum. hoc esse datum, quod ab ipso natus sit: *Sifili & heredes.*
Per noscere quia nascitur in terra, non natus filius Dei, nec celestis, sed filius hunc habes ad terram: unde ex hoc ius tantum habes ad terram: ignis ad bonorum celestium possesso-
rum & regni Dei consecrationem, naturas alia sequuntur, per quam nascuntur cum natura celesti, & sibi Dei.

Et hec me, ait Dominus. Extra controvenerem est, quod filius habere non posse, esse nobilitatem & naturam, quam Pater a quo pro-
venit est. Eheu in potelli Leo, nisi catulus de
hunc natura, nec e curis, nisi de equo progenitus:
quoniam causa de terra nascitur, naturam habere
non potest celestem: nec id quod de carne pro-
ducere, sibi potest habere spiritus, sed carnis:

*Quia natus est ex carne caro est, & quod
nam ex spiritu, spiritus est.* Cum igitur haec
sit natura per quam homo de parentibus
naturam & terrenis, per hanc habere
debet nomen spiritalem & celestem: *Primum
Adam de terra terrenos, quales & terrenos, tales
terreni.* Necesse ergo est alia nasciatis per
quam nasciatis ex spiritu Dei filius Dei: & hanc
est nichil est in ultimo: *Ex aqua & spiritu S.*
Iste Princeps Synagogae, hoc tibi sit manifesta
nous nomen requiri in mundum, nouos homines
cum nova nasciatis noveque natura, ita ab ha-
cerne diffiniuntur, ac spiritualiter differunt a carnali.
Hic res ipsa dicitur Redemptor noster de fun-
datione Ecclesiae, ex hoc novo Orbe cum
nouis incolis, nouis legibus, & nouis hominibus:
Domine, super quid noui hanc fundabis mun-
dum in Cœlo: *Sicut Moyses exaltauit serpentes
in deserto: ita exaltari oportet filium hominis: ut
omnes qui eritis in pleno, non pereatis, sed habebatis
vivere eternam.* Quemadmodum remedium, fa-
bilem, vitam respirationem, & omnem felici-
tatem quam quos serpentes momordenter fun-
datis in serpentem erecto in spite: sic & vitam
spiritualē, gratiam, virtutes, dona, & quidquid
necessarium requiri ad aeternæ vitæ consequen-
tiæ, dependens à Cruci, & huic innuitur, in
Cœlo, erectus fuit. Et hoc summarium
est ac tota Theologia celestis fundamentum:
huc quantum est lectio fundamentalis, quam
Cœlius proponit iis, qui in via cœli doceci-
antur.

§. 3. Compulerunt Deum peccata & sacrilegio
populi sui murmuraciones, ut eos omnes de-
laret per serpentes ignios, quos immisit.
Quamus dum ad eum per paenitentiam re-
cursum, eis contra mortui remedium festinare
presidet.

C ompletatur ex predictis hoc Euangelium
admiranda mysteria. Ea tantummodo de-
clarabo quia S. Crucis spectant arcam: illa que ita apposite Deus & Dominus noster à
mille quingenies & pluribus annis delineavit in
actu illo serpentis anni, quia ita singulari diuin-
i no[n]que spiritus Christus cum Nicodemo locutus
expendit. Omnis nota est historia scripto-
re Spiritu S. in lib. Num. Populus hic ingratitudine
maxima laborabat, cuius naturam optimè
noverat ille & expertus fuerat, qui comparauit
eum pullo equino feroci, & indomito: Qui ple-
nè laginatus non alias reddis gratias, quam cal-
cibus impetrare cum à quo lantili excipitur, *In-*
crassazus est dilectus, & recalcitravit. Ita recalcitra-
truit postquam illi Deus aquam produxit de
petra, suam adeo ut mellis dulcedinem exce-
deret: *Quoniamque depluit manna de celo,* An-
gelicus manus preparatum: Nec enim pro tali
beneficio gratas retulit concubientes, sed insu-
per infolentissima, contra Deum seditione perti-
nax recalcitrauit, vili faciente ferulum hoc sibi
traditum, mille modis nausacundus Manna de-
testans: maculamque divinae potentie iniunx-
factilegam: oblocutus: quod qui parcus adeo
illi fuerat & auarus, modica vigore potencia;
quoniamque ipsum de Egypto educens, fraudibus
leduxerat, vbi alia comedebat, & cepas in fatu-
itate. Tanta non fert Deus impudentiam:
Quamobrem misit Dominus in populum igniosos
serpentes. Vocantur ignis serpentes, vel accensi,
vel propter colorem, videbantur enim esse flam-
ma ignis vehementioris: vel (qui magis affen-
tior) ab effectu, nam mordendo ardens ita ve-
nem infundebant, vt momento temporis fin-
guli ardentissima febris exsudarem, idcirco Spir-
itus S. vocat hoc genitum serpentes, pervertem, &
ait quod inter homines crudeli quodam furore
serpentes, & opinor quod ote ignis scimillas e-
miserent: *Superuenit sua bestiarum ira, morti-
bus perierunt solubitorum exterminabantur.*

Pecna haec culpa correspondebat.
Solet Deus teste Spiritu veritatis eo ipso pun-
ire, quo peccator illū offendit: *Per quis quis pec-*

CCCC.

772 HOMILIA QVINQVAGESIMA. IN FESTO INVENTIONIS

Sep. 11. " est, per hoc & torquuntur. Illorum culpa detra-
ctio erat, erantque pessimū murmuratores, quos
11. " Deus ipsi serpentes comparat mordacibus :
Con- " Si mordax serpens in silentio, nihil eo minus habet,
uenit " qui oculū ē destrahit. Venenum lingua serpentis
pona " nā detrahentis, ut sit D. Iacob iugis est confu-
culpa " mens, ignis ē infernalis, ignis devorans homi-
Eccl. " nem, tamam & delicias proximi : Igne ē in
20. II. " flammam rotam nostrinante nostrā, inflammata ē
Jacob " gehenna. Lingua murmuratoria serpens est ple-
3. 8. " nus veneno mortifero : Inquietum malum, ple-
num veneno mortifero. Occidit enim honocem,
famam, auctoritatem, bonumque nomen pulle
pudice pīz coningaz, Cleanci deuoti. Religio
regulam obfemant. Heu quo hodie tales in
mundo sunt ! fūs etēcum hac tempestate homi-
nes, quales describit David : Aspernit linguas
Psal. " suarū fūcū serpentiū venenū apidū sub labiū co-
139. 4. " rru. Venenū apidū ignis est : quem nam-
que mordet, reddit inquietū accenditque ve-
Ling- " hementissime. Quantos ab apidibū mortis in-
guis ue- " uenimus ! Quot homēz personæ affīctæ ex
tum. " tantis horum serpentini mortibūs ! Quot mul-
tes optimæ defolatæ : Sacerdotes, Religio-
ni quieti : Inducti iusti tenaces absorbit tristitia ?
Mīras Deus contra tales remedium : tales quip-
pe videntur esse de quibus sermo dīminus : Qui
Hīc. " bas non ē incantato. Non enim emendantur
3. 17. " concionibus, nec corrigitur admōnitionibū,
nec damno pertentent, quod alii infestū si-
conspicunt. O modo Deus tale debebat im-
mō tēre supplicium, quale merentur, quoniam igno-
contra illos miteser serpentes, atque per hoc fa-
culpam agnoscētes, premiterem, facit & illi:
nam oculos quos culpi clausfera, poena aperiunt.
vnde se inuto punios dum lugent fusile supplici-
ū. Et extra ipem omnem salutis, Deo dare ma-
nis, atque ex toto corde ad eum se student con-
uertere : nam nisi flagris celi non corrigerētur.
Psal. " Cum occidet eos, querabunt eum, & reverberan-
27. 3. 4. " tur, & distulco verberans ad eum. Proprium hoc
seruit notarium, nec e cuius nisi fulibus emeū an-
tur. Ad Moysem recurrerunt humiles peccata sua
confessi. Venerans ad Moysem, aqua discernens pe-
ccatum, quia locutus sumus contra Dominum, &
te, ora ut tollerā nobis serpentes. Quād fecerunt
erat illis remedium, dum culpam suam peniten-
tes aguocerunt, & quād citio scelerum Deos obli-
77. 5. 2. " ueretur, ad vnam quippe pectoris misericordiam
IV. " placatur. Ipse autem est misericors, & propius fūs
Dci " peccati orum, & non differet eis : Aduerbiū
miseri- illud Autem quod est aduerbiū, magnam
cordia. " habet emphalim, q. d. Quāvis illi nebulae
escent, & seditionis: ipse autem misericordias
tantum eorum attendit peccata quo reponit,
quād suam misericordiam, ut permissum
ignoscat. Non eris tu adeo diligens ut nos
noscas lugescasque peccata, & vera peti omni-
tione eorum indulgentiam, ac Deus dei propri-
tatis futurus sit & misericordiam suam lugē-
rū: tanq; etēcum eius teneat defensionem, quia
doque non expectet te rogantem veniam, tan-
tummodo hoc facere proponem. Domi-
Confitebor ait, sum me in infinitum tuum Domi-
no, & tu remissi impunitum peccatum meum
tuum aperiente, & pro populo pecatore
precente, veniam misericors Deus indulget
tōque damno remedium praefebit, etiam
mū: quod tale sit, ut corporis medietate in
genibū, & animæ ostendat incomitum aten-

§. 4. Serpens aenea ibant Deo per Moysem
sibi erexit in remedium mortuum que-
rorum serpentum virtute virginis sanatio
quia symbolum fuit Christi in Cruci tēde

F de aeneo serpentem, & ponit cum pro fūs
qui percussus aperierit eum, vnu. Attestat
verit Docilium nosler Olafser, ex Ho-
braco legi : Ego nō serpenteū igum fūsque
& pone illum super ligum. Quid me nō
dō significat. Primum : ut serpens & illum
neum formaret novum malleolum actum, sed
igne opere sutorio confaret, hoc autem fit, ut
in fornacem iniciando tali succedant fūs-
tūgūs effideantur. Secundum, ut se pene
color illi flammæ adhuc eret, quo fieri certa
serpentes simili, qui vnu no tangunt, &
mordebant, quis vocauerat Igneus serpens.
Eleganter dixi : Ponit pro fūs. Ut enim aut
idem Olafser serpens illi in se & per se, in
dum virtutem non habebat fūsandi, sed inter-
mortali erat quis serpentes signum invenie-
runt, et enim dicit, quod Doctori doctrina
brezi, natura crisi accedit, ita mortibus & serpen-
tibus contrariatur, ut si quis à serpente pīca-
pīcias igne flammæ fecerit, illīcī mortuus vide-
colligo serpenteū illum ex le remedium fūs-
equād fusile sed noumis ex eo quād fūs
Christi in Cruci exaltati. Quod omnis deinde
Spiritus Dei quando hanc entrans hellebore
Ibs Apiculæ subiungit : Qui eum conservabit
Qui à vero serpente mortuū acceptū conser-
sus serpente immortetur & nesciat : Neper hoc quā-
dū videbat, sanabatur, imo potius hoc ipsa mī-
tem accelerabat, sed per se omnium Salvatoris